

og var enig om, at det kunde gaa. Jeg maa altsaa tilraade at stemme imod de Ændringsforslag, der vedrøre dette Punkt.

Det glædede mig, at der dog var et lille Lyspunkt i den ærede Ordførers Udtalelse, det var med Hensyn til Kirkeinspektionen. Den lagde han egentlig ikke synderlig stærk Vægt paa, og det er vist ogsaa rigtigt, thi ellers tror jeg, at det ærede Medlem vilde være i Stand til at komme i Kollision med sin Opfattelse af, hvad der hører til den kristne Folkekirke; thi en saadan Kirkeinspektion er jo valgt paa et helt andet Grundlag, og der kan godt i en Kirkeinspektion sidde Folk, som slet ikke have andet med Kirken at gøre, end at de ere med i den Forretning, som de skulle være med til at lede.

Der er dernæst et Punkt, som den ærede Ordfører ogsaa dvælede ved, det er Lønforbedringen, som Præsterne trænge til at faa for at faa bedre Livsvilkaar. Ja, jeg vil tro, at der er mange Præster Landet over, som ville glæde sig, naar de i Morgen se, hvor varmt den ærede Ordfører har talt for at skaffe dem bedre Lønforhold. Men jeg tror nu, at det vilde have glædet dem meget mere, dersom det var saaledes, at de kunde sige, at nu fik de Skillingerne. Men derfra, at den ærede Ordfører her talte om forbedrede Lønforhold, og dertil, at Præsterne faa dem, er der et overordentlig langt Skridt. Og Hindringen ligger hos den ærede Ordfører og dem, der støtte ham; det er dem, der lægge Hindringer i Vejen for, at vi kunne faa det Spørgsmaal ordnet. Thi det kan ikke nytte noget, at man siger som saa: Ja, men man kan gaa med til at gøre det; thi det hele hænger jo sammen, det er en Helhed, og man kan ikke rive det ene ud fra det andet; det er absolut umuligt. Man ved nemlig meget godt, at man ikke faar det andet Ting til at gaa med dertil. Jeg har jo nok lagt Mærke til, at der er adskillige, som ønske, at man skulde gaa tilbage til den Tid, vi havde, før vi fik de kirkelige Love. Det er et fromt Ønske, men det lader sig blot ikke gennemføre; det er komplet umuligt. Den Tilstand kunne vi ikke komme tilbage til. Nej, Udviklingen er foregaaet paa en saadan Maade, at Menighederne ude omkring i Landet gøre Krav paa ikke at blive stillede udenfor, saa at alt bliver overladt til Embedsmændenes

Ledelse. De have nu prøvet at være med i en Række af Aar gennem Menighedsraadsloven, saaledes som den den Gang lagde Arbejdet til Rette for dem, og man kan ogsaa være vis paa, at man vil blive nødt til at gennemføre dette Lovforslag. Det kan godt være, at der ikke kommer noget ud af det i Aar, det er meget muligt, at den ærede Ordfører kan samle saa mange Medlemmer, at han kan hindre dets Vedtagelse, men han gør Menighederne og Præsterne en meget daarlig Tjeneste dermed, thi det Forslag, som er fremsat af den højtærede Minister, er, kan jeg gerne sige, et Udtryk for, hvad der ønskes ude i Befolkningen. Man kommer ikke bort fra dette. Man ved, hvordan Menighedsraadslovforslaget blev slaaet ned i Fjor. Man kunde saa spørge sig selv: Hvor kan det være, at det i Aar er blevet vedtaget i Folketinget med et saa stort Stemmetal som 89? Det er netop, fordi vi have haft et Valg — jeg har peget paa det en Gang før og gør det igen — og dette Valg har haft den Virkning, at de Folketingsmænd, der ere blevne valgte for at gennemføre de Krav, der ere ude omkring i Befolkningen, have følt det som en Forpligtelse at stemme for det Menighedsraadslovforslag, som her foreligger.

Jeg vil nu meget tilraade det høje Ting, at man igennem Forhandlingen om dette Lovforslag mødes i at gennemføre de Krav, som ere berettigede, og som indeholdes i det foreliggende Lovforslag, Krav, der hverken ere vidtgaaende eller revolutionære paa noget som helst Omraade, men ere af en saadan Beskaffenhed, at det giver Frihed til alle Sider, den Frihed, som kræves, og som man i Længden ikke kommer uden om, det kan man være overbevist om. Man bør ogsaa erindre, at det ofte er gaaet saaledes, at jo større Modstand der er blevet gjort, og jo længere en Sag er bleven forhalet, des skrappe Fordringer er der stillet den ene Gang efter den anden, saaledes at naar der endelig en Gang er blevet vedtaget noget, er det blevet ganske anderledes radikalt end det, der oprindeligt forelaa. Jeg anbefaler altsaa det høje Ting at stemme mod alle de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Steffensen: Jeg ønsker med Hensyn til det foreliggende Forslag paa egne og Partifællers Vegne at udtale, at skønt Æn-